

Forklaringer oplæses efter Akterne; dog kan Kredrettens Formand, naar han dertil finder Anledning, lade et saadant Vidne indkalde, om end ingen Begjæring herom er fremsat.

Med Vidners Indkaldelse for Kredretten forholdes efter §§ 149 og 150.

§ 307.

Er et Vidne i Medhold af Bestemmelserne i foregaaende Paragraf ikke indkaldt for Kredretten, kan Spørgsmaalet om, hvorvidt dette bør stee, bringes frem under Hovedforhandlingen for denne. Finder da Retten, at Vidnet efter de foreliggende Omstændigheder bør indkaldes, kan den udsætte Sagens videre Behandling i fornøden Tid, saafremt Vidnet ikke strax kan komme tilstede. Det samme gjælder, naar Retten efter de under Hovedforhandlingen fremkomne Oplysninger finder, at et af de under Sagen tidligere afhørte Vidner personlig bør give Forklaring for Kredretten.

§ 308.

Udebliver den Tiltalte, kan Sagen, uanset, at ingen Forsvarer er ham beffikket, fremmes imod ham, som om han var tilstede.

Skulde det imidlertid findes nødvendigt, at den Tiltalte møder for Kredretten, kan Sagen udsættes, og det Fornødne til hans Fremstillelse foranstaltes af Rettens Formand.

Den Sigtedes for Herreds- (By-)retten afgivne Forklaring bliver i Mangel af hans personlige Møde at oplæse af Akterne.

§ 309.

Under Forhandlingerne ved Kredretten blive isvrigt Forskrifterne i 5te og 6te Kapitel, forsaavidt de kunne komme til Anvendelse ved Siden af de i nærværende Kapitel indeholdte Bestemmelser, at iagttage med de Væmpelser, som følge af, at Retten her ikke tiltrædes af Rævninger.

Den i Sagen assagte Underrettsdom bliver at oplæse ved Forhandlingernes Begyndelse, hvorefter Ordet gives den, der har indanket Sagen. Bevisførelsen foregaaer ved at lade oplæse det herhen hørende af Sagens

Akter, dog at et Vidnes Forklaring for Underretten, naar dette Vidne undtagelsesvis paany fremstilles for Kredretten, først oplæses, naar Vidnet paany har afgivet Forklaring, og det da viser sig, at der findes Afvigelser mellem denne og den tidligere (jfr. § 193). Med Hensyn til nye Vidners Afhørelse o. s. v. forholdes efter Reglerne i 5te Kapitel.

§ 310.

Retsskriveren indfører i en Tingbog en Fremstilling af Alt, hvad der foregaaer under Hovedforhandlingen, herunder indbefattet det Væsentlige af Anklagedes og Vidnernes Forklaringer, forsaavidt disse ikke allerede indeholdes i det fra Underretten Fremkomne.

Forinden Hovedforhandlingen i en Sag sluttet, bliver det Tingbogen Tilførte af Retsskriveren at oplæse og underskrives ved hvert Mødes Slutning af Formanden og Retsskriveren.

§ 311.

Naar Forhandlingerne ere sluttede, kræfte Dommerne sig tilbage for at raadslaae om Dommen.

§ 312.

Dommen skal i Reglen affiges i samme Retssmøde, i hvilket Forhandlingerne ere sluttede; dog kan Retten, naar Omstændighederne gjøre det nødvendigt, udsætte Stemmegivningen, og Dommens Afgivelse til næste Sognedag.

Er Stemmegivningen først begyndt, maa Retten ikke skilles ad, førend Dommen er vedtaget og assagt.

§ 313.

Underrettens Dom stadfæstes, naar Kredretten billiger Doms slutningen.

§ 314.

Naar nogen af de Forskrifter, som sigte til at betrygge Sagens retfærdige og upartiske Afgjorelse, befindes at være tilfidesat, bliver Underrettsdommen at kjende uefterrettelig, medmindre de befundne Mangler under Forhandlingen for Kredretten kunne afhjælpes paa en